A.N.A.F. poate popri alocația de stat pentru copii | Marilena Ene

A.N.A.F. (Agenţia Naţională de Administrare Fiscală) poate încălca legea şi nimeni nu spune nimic?

Până când nu trăieşti experienţe personale, nu îţi dai seama de abuzurile pe care o autoritate a statului le poate face atunci când aplică legea trunchiat!

Nimeni şi nimic nu se opune ca A.N.A.F. să efectueze acţiuni de executare silită, atunci când debitorul, persoană fizică sau juridică, nu îşi execută la termen obligaţiile fiscale rezultate din titluri de creanţă fiscală, **comunicate legal şi în termen** (despre comunicarea titlurilor de creanţă fiscală în următorul articol), care constituie titlu executoriu.

Una dintre modalităţile de executare silită este poprirea, atât a conturilor bancare ale debitorului, cât şi a veniturilor obţinute de o persoană fizică (despre dubla poprire în următorul articol).

Poprirea conturilor bancare deţinute de persoanele fizice este o activitate pe care A.N.A.F., în calitate de organ fiscal, o realizează în temeiul Codului de procedură fiscală, ale cărui prevederi se coroborează cu dispoziţiile Codului de procedură civilă.

Cel puţin aşa se scrie în art. 3 alin. (2) din Codul de procedură fiscală:

„(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil şi ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorităţi publice şi contribuabili/plătitori.”

La prima vedere, nu pare a fi o dispoziţie legală care să genereze dispute juridice semnificative, însă atunci când se ajunge la executarea silită a veniturilor obţinute de persoane fizice, devine foarte importantă.

Prin art. 729 din Codul de procedură civilă se stabilesc limitele urmăririi veniturilor băneşti ale unui debitor, persoană fizică.

Pentru a nu greşi în interpretare, preluăm mai jos textul alineatului (1) *ad litteram*:

„(1) Salariile şi alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum şi alte sume ce se plătesc periodic debitorului şi sunt destinate asigurării mijloacelor de existenţă ale acestuia pot fi urmărite:

1. *a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligaţie de întreţinere sau alocaţie pentru copii;*
2. *b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii*.”

De asemenea, nu trebuie uitat alineatul (7) din acelaşi articol, care prevede:

„(7) Alocaţiile de stat şi indemnizaţiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum şi orice alte asemenea indemnizaţii cu destinaţie specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.”

Cu alte cuvinte, un creditor nu poate popri veniturile din salarii ale unui debitor, persoană fizică, decât limitat, iar anumite venituri, de tipul alocaţiei de stat, nu pot fi deloc urmărite silit.

Statul, în calitate de creditor, nu poate avea drepturi mai

mari decât alt creditor şi prevederile din Codul de procedură fiscală sunt clare în acest sens. Chiar dacă am face abstracţie de articolul 3 alin. (2) de mai sus, totuşi există şi articolul 236 alin. (4) din Codul de procedură fiscală. În acest articol se prevede: „*Sumele ce reprezintă venituri băneşti ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum şi ajutoarele sau indemnizaţiile cu destinaţie specială sunt supuse urmăririi la plătitorul venitului numai în condiţiile Codului de procedură civilă, republicat, cu modificările ulterioare*”.

Interpretând juridic, coroborând aceste dispoziţii din Codul de procedură fiscală şi din Codul de procedură civilă, se poate trage doar concluzia că organul fiscal nu poate popri integral venitul lunar net al unui angajat şi nu poate popri veniturile din alocaţii de stat încasate în conturile bancare.

Concluzia este răsturnată de aplicarea în practică de către A.N.A.F. a dispoziţiilor legale.

În adresa de înfiinţare a popririi standard aprobată prin Ordinul preşedintelui A.N.A.F. nr. 63 din 9 ianuarie 2017, astfel cum a fost modificat prin Ordinul preşedintelui A.N.A.F. nr. 673 din 15 martie 2018, nu este inclusă nicio referire la aceste tipuri de venituri sau la art. 236 alin. (4) din Codul de procedură fiscală.

Care este efectul practic al modului de elaborare a adresei de înfiinţare a popririi?

Banca nu face distincţie şi popreşte integral toate veniturile din contul persoanei fizice indiferent de titlul cu care este încasat.

De ce angajaţii unei bănci încalcă legea?

Pentru că adresa de înfiinţare a popririi nu are nicio explicaţie suplimentară, aşa cum regăsim în adresele standard de înfiinţare a popririi transmise de către executorii

judecătoreşti.

Şi, mai ales, pentru că în art. 336 alin. (1) lit. k) din Codul de procedură fiscală se prevede expres că nerespectarea obligaţiilor ce îi revin terţului poprit, potrivit art. 236 alin. (9)-(11), constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari.

Concluzie: A.N.A.F. încalcă legea şi contribuabilul este afectat grav, întrucât nu mai are acces la banii săi. Iar singura soluţie este contestaţia la executare silită, care se soluţionează în primă instanţă în 4-6 luni, regula fiind că primul termen de judecată se stabileşte la minimum 3 luni de la data înfiinţării popririi.

Autor: Lector univ. dr. Marilena Ene